

Postřehy z prázdninové dialýzy u Lago di Garda (14.-24.7.2007)

Rád bych nejdříve přiblížil nejdůležitější část pobytu, tedy dialýzu, kterou jsem absolvoval na klinice v Arco – v nejsevernější části jezera Garda (www.gardadialysis.it). Zařízení dialyzační kliniky bylo vybaveno podle mého soudu nejnovější dialyzační technikou. Personál kliniky – v kontrastu s mou českou dialyzační jednotkou v Praze na Strahově – patří většinou k starším ročníkům, avšak věkové rozdíly nehrají žádnou roli pokud jde o profesionalitu provozu. Vzhledem k tomu, že drtivá většina pacientů dialyzační jednotky v Arcu jsou němečtí, resp. rakouští turisté, lékaři a sestřičky se nejlépe domluví jednoduchou němčinou, i když část personálu se pokouší, byť s o něco menším úspěchem, i o anglickou konverzaci. Zvláštností kliniky v Arcu je stálá německá tlumočnice, která však dobře ovládá i jazyk anglický (K jejím úkolům pro zajímavost také patří podávání lehké italské snídaně: káva a pečivo s máslem a džemem). Jazykové problémy jsou tedy v praxi nepodstatné.

Jistým problémem který souvisí s dialýzou v Arcu nepřímo (pokud nepřijedete vlastním autem), je doprava. Městská doprava v dvojměstí Riva-Arco nejen že v brzkých ranních hodinách (mezi pátou a půl sedmou hodinou) ještě nefunguje, ale lokalizace kliniky mimo jakoukoliv trasu městské dopravy neumožňuje ani návrat z kliniky do hotelu v Rivě autobusem, takže nezbyvá než v obou směrech zvolit dopravu taxíkem, jež je v Itálii (v porovnání s poměrně levnou autobusovou a vlakovou dopravou) poměrně finančně náročná. (Jedna asi dvoukilometrová cesta z mého hotelu na kliniku 12 až 14 Euro.)

Nicméně dopravní situace by se – vzhledem k umístění kliniky – nezlepšila ani ubytováním v Arcu. Navíc, výběr hotelů v Rivě je mnohem větší, a Riva del Garda samotná je jako „střediskové“ přístavní město (s nádhernou, poměrně rozsáhlou historickou částí, kterou před sto lety tolik obdivoval Franz Kafka) jako východisko početných výletových aktivit, jakož i výběrem restaurací a supermarketů, pravděpodobně ideální.

Ubytování v tříhvězdičkovém hotelu *Ambassador Suite and Residence* (www.ambassadorsuite.eu) – které laskavě zprostředkovala paní Kaprhálová - bylo příjemné velikostí, zařízením a fungováním pokoje, i pokud jde o ostatní služby (snídaně formou švédských stolů s vynikajícím výběrem, bazén, whirlpool, bezplatná půjčovna kol, klubovna s barem a krásnou, hosty využívanou květinovou a keřovou zahradou). Klientela hotelu patří většinou ke středostavovské mladší střední a střední generaci (jedná se většinou o Angličany, Němce a Holanďany), se všemi dobrými vlastnostmi, které k tomuto stavu patří, včetně uvolněné neformální atmosféry, avšak bez rušivého chování. Hotel sám je v propagačních materiálech charakterizován výstižně jako „zona tranquilla, panoramica“ (tedy zóna klidu a panoramatického výhledu), ale z obrazové části propagačních materiálů vůbec nevyplývá, jak hezký a příjemný hotel to ve skutečnosti je. Hlavně výhled z pokojů na obou stranách hotelu skýtá velmi zajímavou podívanou, kterou tvoří velehory v pozadí, pod nimiž se rozkládají další přírodní zóny, jako např. olivové háje, vinice, cypřiše, palmy a další druhy subtropické flóry (v blízkosti Rivy napsal kdysi Goethe svou slavnou báseň o „Zemi, kde kvetou citrónovníky“ – „Das Land wo die Zitronen blüh'n“).

Českého návštěvníka na místě nejvíc překvapí téměř absolutní nepřítomnost jiných turistů z Východní Evropy (za celou dobu pobytu jsme potkali pouze dvě české rodiny a jednu polskou au pair). Lze jen

spekulovat proč čeští turisté v podstatě tuto oblast (včetně celé atraktivní oblasti jezera Garda, resp. blízkých kulturně-etnicky odlišných Jižních Tyrol – jež jsou součástí Italské republiky pod oficiálním názvem Horní Adige), v létě opomíjejí. Pravděpodobně proto, že, jako obyvatelé vnitrozemského státu intuitivně touží po moři a subtropech – kupodivu však v oblasti Lago di Garda naleznou něco, co vypadá jako mořský záliv, a svou překvapivou subtropickou flórou plně uspokojuje touhu českého turistu po exotice. Lago di Garda je samozřejmě také tradičně rájem vodních sportů.

Domnívám se, že, aniž jsem to před odjezdem tušil, dialyzační pobyt u Lago di Garda určitě žádného českého zájemce o prázdninovou dialýzu nezklame, mohu jej tedy vřele doporučit.

V neposlední řadě bych chtěl závěrem poděkovat paní Kaprhálové za mimořádnou ochotu a vstřícnost při organizování mého pobytu.

Josef Grmela, Praha